

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Voorlopige redactie-commissie: de professoren P. Deddens, H. J. Jager en C. Veenhof.
Het nadrukken van de inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Drs R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. v. Bruggen, Assen; Drs D. J. Buijals, Kampen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds L. Doekes, Hilversum; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; K. van Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Apeldoorn; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Amsterdam; Mr Dr J. Meulink, Enschede; Drs H. M. Mulder, Kampen; Rudolf van Reest; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smelik, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Grootegast; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visée, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie: Prof. P. DEDDENS, Spoorwade 7, Kampen; voor medewerkers: rechtstreeks aan hen of aan de administratie.

Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V., Goes. Tel. 2424 — Postrek. Nummer 406040 ten name van „DE REFORMATIE“, GOES.

Abonn.: f 4.50 per halfj., buitenl. f 11,— per jaar; losse nummers 20 cent, alles bij vooruitbetaling. Advertentiën: 20 cent per m.m.

sopleiding.

j voldoende deel-
spoedig mogelijk,
ur der Opleiding,
5420), Enschede,
U.L.O. etc.) heb-
ppletie van pen-
te U.L.O.-diploma

INHOUD: Hoofdartikel: Pinksteren. — Uit de Schrift: De Pinkstergeest aanklager in Gods proces met de wereld (Joh. 16:8-11). — Kerkelijk leven: De allereerst geschorste ouderling voor een puzzel gesteld. — Ontmoetingen. — Prof. Holwerda als profet gederailleerd? —

Orgelfonds-erschuld. — Bibliotheek Theol. Hogeschool. — Gedichten. — Vakwetenschap en Praktijk: Christelijke geneeskunst en Buchman-beweging, 9 slot. — Groninger Brieven. — Kerknieuws.

deren en heidenen; — doch er staat dat Israël in zijn volheid, in zijn breedheid, in zijn pleroma, ALZOO zal zalig worden (Rom. 11:26).

Alzoo zalig worden.

De methode — die hoort er ook bij. — Alzoo. — Want God slaat niet alleen in de breedte, doch Hij slaat ook met groter kracht; Hij slaat den uitersten slag. — Alzoo! — Want God verbreedt niet slechts — neen, Hij consumeert ook; Hij voert de dingen al de dagen tot hun toppunt. Het is wel een laat-komer geweest en een beperkte van blik, die in de vorige eeuw kwam uitroepen met vele uitroepetekens: dat de mensch iets is, dat men overwinnen moest, waarboven men uitgroeien moest. Want op Pinksterdag heeft God dat al gezegd; en niet slechts van den mensch heeft Hij aldus gesproken, doch Hij zeide het van mensch en beest, van plant en stof, Hij zette heel den kosmos onder den ban van de noodzaak der wedergeboorte aller dingen. En wie nu God ziet komen, die hoort nu eerst recht het gansche scheepsel zuchten, zuchten.

Zuchten haalt men uit de diepte op; en tegelijk gaan de armen verlangend de hoogte in. Maar de breedte laat de zuchter liggen. Hij heeft meer met de intensiteit dan met de expansie te doen. — „Alzoo.“ — Want ik zeg maar de halve waarheid, als ik op Pinkster tot Gods akkerbouwers en wijngaardeniers zeg: aan het werk, tot den laatsten man toe (in de breedte), want mijn God en uw God heeft nieuwe wijngaarden zich gekocht: Hij is de Heere. Waarlijk, het is maar het halve woord. Want God, die nieuwe wijngaarden kocht en mij, pinksterkind, tot mijn verbazing, Zijn koopbrieven voorlegt in gerechtigheid, Hij heeft een wonder gedaan, eer ik het wist: de nieuwe wijngaarden waren bij Hem al tot ontvangenis bereid, dat is in Zijn taal: ze waren reeds in cultuur gebracht, toen ik en alle knechten nog voorbij liepen en zelden: dit is doode grond. En zie — over alle wijngaarden, de oude en de nieuwe, broedt de Geest en broeit de gloed: alle druiven worden van nu af rijpgestoofd. Rijp gestoofd, overal (Openbaring van Johannes). Dus ben ik niet klaar, als ik de laatste arbeiders uit-stoot, want ze moeten nu allen ook de krachtigsten zijn tot den arbeid van den Grooten Oogster. Nu wordt het meeste gevraagd; want zaaien is gemakkelijker dan oogsten. „Kinderkens, het is de laatste ure“. En in het laatste uur komt de meest gespannen arbeid. Het schijnt een hoon, op Pinksterfeest te reciteeren: die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Dat kan ik me voorstellen van alle maaiers, die geen enkelen duim gronds in oogsttijd te bewerken krijgen, dien ze niet hebben omgespit en met zweet gedrenkt, toen ze zaaiden. Maar mijn God op Pinksterfeest haast een farao in mijn oogen: Hij vraagt van Israëls kinderen twee dingen tegelijk: verbreding van het werk en verzaring. Wie is tot deze dingen bekwaam? Zaaien schijnt vreugde, maar maaien doet op Pinkster weenen — tenzij ik geloof, dat mijn God geen farao kan zijn in der eeuwigheid — en dat de eenige troost wel móét gelegen zijn in de heilige overtuiging, dat Hij-zelf de tichelsteen bakt en de stad bouwt en de druiven snijdt, de rijpgestoofde druiven der aarde; dat Hij werker is — en ik en de anderen slechts mede-arbeiders Gods.

„De akker nu is de wereld.“ — En: de akker is vooral NU de wereld.

Maar als ik dat hoor, dan zie ik, dat de akker al tot den oogst gekomen is, toen ik voor het eerst

PINKSTEREN

HOOFDARTIKEL

Hoe moet ik Pinkster zien? En hoe den Geest begroeten?

Men zegt in deze eeuw bij voorkeur, dat Pinkster het breedtefeest is.

En men heeft daarvoor veel „bewijzen“.

Wie kent ze niet van buiten? Pinksteren — het heet daarom het breedte-feest, omdat het de dag is van de vol-wording, zegt men; en zonder nadere onderscheiding te zoeken, vereenzelvt men dan de „vol-wording“ met de „verbreeding“ van hetgeen vervuld werd. Pinkster is breedte-feest; de gerijpte oogst dwingt den arbeid van wie oogsten zullen, zich uit-te-zetten; wie met één man zaaidt, komt met tien man maaien; bidt nu den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn wijngaard uit-stoot, zoo luidt de Pinksteroproep tot het Pinkstergebed. En „uit-stooten“ — dat is een woord, dat in de breedte wijst. Uit-stooten links en rechts, in de breedte. Pinksterfeest is immers de dag, reeds onder Israël, van de breedste maat: zeven maal zeven weken — het kan niet breder. En na 7 x 7 licht eindelijk de pinksterdag; zie, hij is horizontaal: breed. — Deze dag trekt dan ook de breedste schare, onder Israël; hij vordert de breedste liturgie; hij zet de muren uit, en ver-breedt het heilig erf, want God zelf heeft nu de breedte der aarde begeerd ter woning, om aldaar geëerd, Zijn heerlijkheid te toonen! Israël, dat naar het vleesch is, heeft dat niet afgedaan? Ach, het was God veel te smal. God wil de breedte in. Daarom breidt Hij de ambtelijke bediening uit: Galilea levert ambtsdragers, en visschers hebben een apostolaat te verduren. Daarom laat Hij den stroom des heils en der openbaring over-stroomen; buiten de nauwe bedding van Israëls volksleven laat Hij de wateren treden, opdat Gods water over Gods akker ga; de akker nu is de wereld. Ja, het is al verbreiding en verbreding. Rome wordt geannexeerd en Athene en de ver gelegenen aan de zee zullen den naam van Israëls God vernemen. Reeds groeien de boomen, die lieden van het slag van Bonifacius kappen moesten; adders van Malta geven reeds addergebied, dat spreken zal van een barmhartige en allerbizonderste en allerchristelijkste voorzienigheid, die nóg scherper ziet dan het oog van de wrekende goden van den Olympus (Hand. 28:4); en over Gods zeer wijde wereld gaat een licht op, dat voor een „ie g e l i j k m e n s c h“ schijnen wil.

Pinkster — dat is breedte. Het is het feest, zegt men, van de tele-scopie meer dan van de microscopie. Het is meer syn-these dan preciese ontleding. Het gooit alle barrières om, het zet de wereld open, het slecht de godenbergen van Griekenland met de Jodenheuvels van Israël; want Gods uitzicht moet vrij worden: men zal geen andere goden voor Zijn aangezicht hebben. Als God voor Zijn eigen aangezicht zorgen gaat, opdat Zijn uit-zicht onbelemmerd zij, dan werkt Hij in de breedte — want Gods oogen

zien ver; ze zien naar de uitersten der aarde, breed, zeer breed.

En onze eeuw, die van de breedte uitzichten houdt, is nu wel zeer over het Pinksterfeest tevreden. Hoe kan het ook anders? Neem de breedheidsgedachte over, maak ze los van alle andere, en werk ze daarna uit — en ge ziet om u heen alle telescopen tegelijk in stelling brengen. Hier is de herant van het begrip: de katholiciteit van het christendom, die zijn pinksterpreek houdt. Daar is het de man, die u komt opschrikken met de vraag, of gij nu nóg niet begrepen hebt, dat Stockholm ligt in het verlengde van de lijn, die loopt over Jeruzalem, Philippi, Corinthe, Athene, Rome, Constantinopel, Wittenberg, Genève, Londen. Ginds staat een derde op, die den volkerenbond en het Esperanto afleest van het Pinksterprogramma, dat God hem heeft geopenbaard, naar hij zeker weet. En het zijn de expansieve geesten, die in onze eeuw gekroond worden, omdat zij de beste verhandeling hebben gegeven over den zin van dat breedtefeest van God: Pinksteren, Zóó althans concludeerde de jury van het jonge christendom van vandaag.

Weersprek ze nu niet, die apostelen van het evangelie der wijde uitzichten; maar — laat ze ook niet zonder aanvulling d.i. de verbreding, van hun woord. Want wie bij de breedte-gedachte blijft staan — zijn woord is nog te smal. De boodschap zelf is nóg breder, dan zij hebben vernomen.

Want naast de verbreding predikt Pinkster ook de RIJPWORDING aller dingen.

En die twee mogen wij niet scheiden.

Ziet gij den Hemelschen Landman? Mijn Vader is de Landman, zoo heeft er Eén gesproken. De Landman kan Zijn land verbreden; maar dat kan Hij doen, óók als Hij nog maar aan het zaaien toegekomen is. De verbreding van Zijn arbeidsveld zegt mij nog niet, hoe ver het is in het jaargetij van Zijn akkerwerk. Doch van dezen Hemelschen Landman is nu het wonder, dat Hij tegelijkertijd den akker uit-zet en het uur der maaiers over zijn akker luiden laat. Het uur der maaiers; niet meer dat der zaaiers. Pinkster is de slot-act.

Dus leert Hij mij, dat ik met de breedte-verkondiging Zijn werk nog maar ten halve heb gepredikt. Want Pinkster is het begin van het einde; het is niet alleen verbreding, doch het is vooral ver-vulling. Er staat niet alleen, dat Israël geheel zalig worden, om mij te leeren, dat Israël nu in zijn breedsten omvang zalig wordt, Israël, geestelijk genomen, en verzameld uit Abrahamskin-

ZUS

VAN

RBOS

len f 4.95

et Koninkrijk"
zus' prediking
we boek over
overgang van
en. Dit onder-
hema's van de
hier, in voort-
en, op een sum-
en die iedere
verantwoording
st Paulus".

del

S

EDDENS
getiteld:

NA

de houtsnijder
fraaie band.

aan abonné's
90. Los in de

de boekhandel

te Goes